

знейници, но не повече отъ три лица, отъ всѣка страна. Въ всѣки случай, слѣдъ като обяви прѣдсѣдателтъ на съдътъ, че заключителнитѣ обяснения сѫ прѣкрайени, вратата на засѣданietо се пакъ отварятъ и послѣдующитѣ дѣйствия ставатъ публични.

Чл. 361. Съ разрѣшение отъ прѣдсѣдателя на съда, при слушанието на дѣлото, което се разглѣдва при затворени врата, допущатъ се лица, принадлѣжащи на съдебното вѣдомство или на адвокатското съсловие.

Чл. 362. Съдебното слѣдствие се извирива устно. Изъ това правило се допускатъ само исключенията, които сѫ показани въ слѣдующитѣ членове.

Чл. 363. Не се запрѣтава да се прочетжтъ въ съдебното засѣданie даденитѣ на прѣдварителното слѣдствие показания на свидѣтели, които не сѫ се явили прѣдъ съдътъ по причина на смърть, болѣсть безизвѣстно отсѫтствие, умопобрѣканie, голѣма старостъ, далечно пѫтуванie, или друго нѣкое мѣчно отстраннило прѣпятствиe. Така сѫщо се четжтъ и показанията на лицата, означени въchl. 322 ал. 2, когато распитътъ имъ е биль направенъ въ кѫщята имъ.

Чл. 364. Напрѣшнитѣ показания на свидѣтельтъ, който се е явилъ, могжтъ, откакъ му се зематъ нови, да се прочетжтъ, ако устнитѣ му показания не сѫ съгласни съ писменнитѣ, дадени на прѣдварителното слѣдствие.

Чл. 365. На участвующитѣ въ дѣлото лица, на свидѣтелитѣ и на вѣщитѣ людѣ, за по точно изложение на устнитѣ имъ показания, не се забранява да имать при тѣхъ си памятни записи, когато показанията имъ се